

La correcció ortogràfica al Word

La Diputació de Barcelona ha actualitzat el verificador ortogràfic del Word i de les altres aplicacions del paquet Microsoft Office de tots els ordinadors d'acord amb la nova *Ortografia catalana de l'Institut d'Estudis Catalans*.

El corrector ortogràfic és una eina que ens ajuda a millorar la qualitat lingüística dels textos. És important que la sapiguem utilitzar i que en coneguem, també, les limitacions.

Abans de corregir, hem de:

1. Definir la llengua de correcció

Revisió > Llengua > Defneix la llengua de correcció

(O bé fent doble clic a la llengua activa que apareix a la barra d'estat del Word, a la part inferior esquerra de la pantalla.)

Podem escollir, per exemple, entre català, castellà, anglès o francès.

2. Revisar l'ortografia a mesura que escrivim

2.1. Fitxer > Opcions > Correcció > Revisa l'ortografia a mesura que escric

2.2. Revisió > Llengua > Defneix la llengua de correcció > En aquest punt hem de tenir desseleccionada l'opció «No revisis l'ortografia ni la gramàtica»

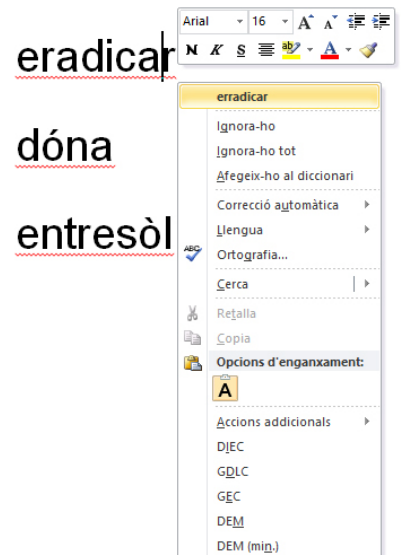
Ara veiem els errors subratllats de vermell.

3. Triar les opcions de correcció

Fitxer > Opcions > Correcció

En aquest apartat podem canviar la manera amb què el Word corregeix el text i li dona format. Per exemple:

- Corregir DUEs MAjúscales INicials.
- Posar en majúscula la primera lletra d'una frase o de les cel·les d'una taula.
- Activar o desactivar opcions de format automàtic. Per exemple: substituir dos guionets (--) pel guió llarg (—) o fer llistes numerades automàtiques.

- Afegir errors habituals que fem per tal d'autocorregir-los. Per exemple: 'metgesa' per 'metgessa', 'sol.licitud' per 'sol·licitud', etc.
- Substituir text a mesura que escrivim. Per exemple: escriure (c) per a obtenir el caràcter © o (e) per a obtenir €.

Al [Llibre d'estil de la Diputació de Barcelona](#) trobareu altres eines que també ens poden ser molt útils, com ara els **diccionaris personalitzats** o el **traductor**.

Limitacions del corrector

La verificació automàtica només permet detectar errors ortogràfics del text, però no és infal·libre: no assenyalava tot el que és incorrecte i pot assenyalar com a incorrectes solucions correctes. Per tant, tot i que és de gran ajuda tenir el corrector activat mentre s'escriu, la nostra intervenció sempre és necessària per a assegurar la qualitat lingüística del text final.

El corrector ortogràfic no distingeix: els parònims (paraules que tenen grafies similars); els homòfons (paraules que tenen el mateix so, però una grafia diferent); les expressions que, segons el context, s'escriuen amb una sola paraula o amb més d'una, o si un terme s'ha d'utilitzar en singular o en plural, ni quin ha de ser el gènere (masculí o femení) dels mots que l'acompanyen.

Si encara no heu assistit a la sessió de **Les novetats ortogràfiques de l'Institut d'Estudis Catalans**, podeu trobar-ne informació a la Intradiba d'[Assessorament lingüístic](#) i al Banc d'Accions Formatives (BAF).

Practiquem amb el corrector ortogràfic

1. Copiem el text següent al Word. Si hem seguit els passos anteriors, ho hem de veure així:

Aviu es divendres, i a corre-cuita l'avi explica al nét el comte dels vikings que van robar una maredeú. El noi, que està una mica cloc-piu, li dóna les gràcies abans d'adormir-se.

2. Passem el corrector ortogràfic: **Revisió > Ortografia i gramàtica**

El text resultant ha de ser aquest:

Avui es divendres, i a correcuita l'avi explica al net el comte dels vikings que van robar una marededeu. El noi, que està una mica clocpiu, li dona les gràcies abans d'adormir-se.

3. Fixem-nos que el corrector passa per alt dos errors perquè en altres contextos no ho són (*es/és; comte/conte*):

Avui **es** [és] divendres, i a **correcuita** l'avi explica al **net** el **comte** [con**te**] dels vikings que van robar una marededeu. El noi, que està una mica clocpiu, li dona les gràcies abans d'adormir-se.

*Un text amb faltes
d'ortografia perd
credibilitat i dona
una mala imatge de
la institució.*

Aviu es divendres, i a corre-cuita l'avi explica al nét el comte dels vikings que van robar una maredeú. El noi, que està una mica cloc-piu, li dóna les gràcies abans d'adormir-se.

